

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС, ЕВРАТОМ) № 883/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 септември 2013 година

относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 325 от него, във връзка с Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Сметната палата ⁽¹⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Институциите на Съюза и държавите-членки придават голямо значение на защитата на финансовите интереси на Съюза и на борбата срещу измамите, корупцията и всички останали незаконни дейности, засягащи тези интереси. Отговорността на Комисията в това отношение е тясно свързана с нейното задължение да изпълнява бюджета в съответствие с член 317 от Договора за

функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), като значението на действията за тази цел се потвърждава в член 325 от ДФЕС.

(2) Всички налични средства следва да бъдат използвани пълноценно за постигането на тази цел, особено в контекста на поетите от Съюза отговорности по разследването, като следва да се поддържат текущото разпределение и балансът на отговорностите между Съюза и държавите-членки.

(3) С цел укрепване на наличните средства за борба с измамите, като се зачита принципът на автономия на вътрешната организация на всяка институция, чрез Решение 1999/352/ЕО, ЕОВС, Евратом ⁽³⁾, Комисията създаде Европейската служба за борба с измамите („Службата“) като една от собствените си служби, която да поеме задължението да провежда административни разследвания за измама. Комисията дава на Службата пълна независимост да упражнява функциите си за разследване. В Решение 1999/352/ЕО, ЕОВС, Евратом е предвидено, че за целите на разследванията Службата упражнява правомощията, дадени ѝ от правото на Съюза.

(4) Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ беше приет с цел регламентиране на разследванията, провеждани от Службата. С цел повишаване ефективността на разследващите дейности на Службата и предвид оценките, направени от институциите на Съюза за дейностите на Службата, по-специално Доклада на Комисията за оценка от април 2003 г. и специални доклади № 1/2005 ⁽⁵⁾ и № 2/2011 ⁽⁶⁾ на Сметната палата относно управлението на Службата, не е необходимо да се преработва настоящата правна рамка.

⁽¹⁾ ОВ С 254, 30.8.2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 20 ноември 2008 г. (ОВ С 16 Е, 22.1.2010 г., стр. 201) и позиция на Съвета на първо четене от 25 февруари 2013 г. (ОВ С 89 Е, 27.3.2013 г., стр. 1). Позиция на Европейския парламент от 3 юли 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽³⁾ Решение 1999/352/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 28 април 1999 г. за създаване на Европейска служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 20).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ ОВ С 202, 18.8.2005 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 124, 27.4.2011 г., стр. 9.

- (5) Мандатът на Службата следва да обхваща провеждането на разследвания в рамките на институциите, органите, службите и агенциите, създадени от или на основание на Договорите („институции, органи, служби и агенции“) и упражняването на правомощието за разследване, предоставено на Комисията със съответните актове на Съюза, както и предоставянето на помощ от Комисията на държавите-членки при организирането на тясно и редовно сътрудничество между техните компетентни органи. Службата следва да допринася и за създаването и разработването на методи за предотвратяване и борба с измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, въз основа на оперативната си практика в тази област.
- (6) Задълженията на създадената от Комисията Служба се простират и извън защитата на финансовите интереси, като включват всички дейности за предупреждение на Съюза от неправомерни прояви, които е вероятно да доведат до административни или наказателни производства.
- (7) Настоящият регламент следва да се прилага, без да засяга по-широките мерки за защита, които могат да бъдат породени от разпоредбите на Договорите.
- (8) Предвид нуждата от засилване на борбата срещу измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, Службата следва да е в състояние да провежда вътрешни разследвания във всички институции, органи, служби и агенции.
- (9) В контекста на външните разследвания, на Службата следва да се възложи упражняването на правомощията, предоставени на Комисията с Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности⁽¹⁾. Службата следва също да бъде допусната да упражнява другите правомощия, предоставени на Комисията за извършване на контрол и проверки на място в държавите-членки, особено с цел разкриване на нарушения, съгласно изискванията на член 9 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности⁽²⁾.
- (10) Оперативната ефикасност на Службата зависи в голяма степен от сътрудничеството с държавите-членки. Държавите-членки трябва да определят своите компетентни органи, които могат да предоставят на Службата помощта, необходима за изпълнение на нейните задължения. В случаите в които дадена държава-членка не е създадала специализиран отдел на национално равнище за координация на защитата на финансовите интереси на Съюза и борбата с измамите, следва да се определи служба („координационна служба за борба с измамите“), която да спомага за ефективното сътрудничество и обмен на информация със Службата.
- (11) Службата следва да има достъп до всякаква информация, притежавана от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, свързана с външни разследвания.
- (12) Разследванията следва да се извършват в съответствие с Договорите, по-специално с Протокол № 7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, като се спазва Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, посочени в Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета⁽³⁾ („Правилник за персонала“) и Уставът на членовете на Европейския парламент и при пълно зачитане на човешките права и основните свободи, по-специално принципа на безпристрастност, на правото на засегнатите лица да изразяват мнението си за касаещите ги факти и на принципа, че заключенията от разследванията могат да се основават единствено на елементи, които имат доказателствена стойност. Във връзка с това институциите, органите, службите и агенциите следва да установят реда и условията, по които да бъдат провеждани вътрешни разследвания.
- (13) Вътрешните разследвания могат да се извършват само ако на Службата е гарантиран достъп до всички помещения на институциите, органите, службите и агенциите и до цялата информация и документи, държани от тях.
- (14) Следва да се прави своевременна оценка на точността на информацията, изпращана на Службата във връзка с мандата ѝ. За тази цел, преди да се започне разследване, Службата следва да има достъп до необходимата информация, намираща се в базите данни на институциите, органите, службите и агенциите, когато това е задължително необходимо, за да се направи оценка на обективността на твърденията.
- (15) Службата следва да има стриктни задължения да информира институциите, органите, службите и агенциите за текущи разследвания, когато длъжностно лице, друг служител, член на институция или орган, началник на служба или агенция, или член на персонала е засегнат от предмета на разследване или когато може да са необходими предпазни мерки с оглед на защитата на финансовите интереси на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

- (16) Следва да бъдат установени ясни правила, които потвърждават приоритета, от който се ползва Службата при провеждането на вътрешни разследвания по въпроси, засягащи финансовите интереси на Съюза, и едновременно с това позволяват на институциите, органите, службите и агенциите бързо да провеждат такива разследванията по случаи, в които Службата е решила да не се намесва.
- (17) За осигуряване на независимостта на Службата при извършването на възложените с настоящия регламент задачи, на нейния генерален директор следва да бъдат дадени правомощия за започване на разследване по собствена инициатива. Когато Службата извършва разследване, съответните институции, органи, служби и агенции не следва да извършват разследване по същите факти, освен ако със Службата не е договорено друго.
- (18) Разследванията следва да се извършват под ръководството на генералния директор, при пълна независимост по отношение на институциите, органите, службите и агенциите и на Надзорния съвет. За тази цел генералният директор следва да може да приема насоки относно процедурите, които да бъдат следвани от персонала на Службата в хода на разследванията. Тези насоки следва да предоставят на персонала на Службата практическо ръководство относно провеждането на разследванията, процесуалните гаранции и правата на засегнатите лица или на свидетелите, както и подробна информация за вътрешните процедури за консултации и контрол, включително проверка за законосъобразност. С цел по-голяма прозрачност по отношение на провеждането на разследванията, тези насоки следва да бъдат достъпни за обществеността на уебсайта на Службата. Насоките не следва да създават или да променят никакви права и задължения, произтичащи от настоящия регламент.
- (19) В съответствие с член 21 от Правилника за персонала, персоналот на Службата следва да извършва разследванията съгласно насоките относно процедурите за разследване и въз основа на указанията, дадени лично от генералния директор в специални случаи.
- (20) В съответствие с Правилника за персонала, персоналот на Службата следва да изпълнява задачите по разследването при пълна независимост и да избягва конфликти на интереси. Членовете на персонала на Службата следва незабавно да информират генералния директор, когато дадено разследване засяга въпрос, представляващ личен интерес за тях, така че да накърнява или да създава вид, че накърнява независимостта им, особено ако участват или са участвали в друго качество по разследвания въпрос.
- (21) Външните и вътрешните разследвания, извършвани от Службата, следват отчасти отделни правила. Службата обаче следва да има право при необходимост да обединява в едно разследване аспектите на външно и вътрешно разследване, без да се налага да образува две отделни разследвания.
- (22) Необходимо е в интерес на правната сигурност да се изяснят процесуалните гаранции, приложими към провежданите от Службата разследвания, като се има предвид административният характер на тези разследвания.
- (23) Процесуалните гаранции и основните права на засегнатите лица и на свидетелите следва да бъдат спазвани във всеки един момент и без никаква дискриминация по време на всички етапи както на външното, така и на вътрешното разследване, по-специално когато се предоставя информация за текущи разследвания. Предоставянето на информация на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата относно извършваните от Службата разследвания — двустранно или като част от обмена на мнения, следва да се осъществява при спазване на поверителността на разследванията, законните права на засегнатите лица и, когато е приложимо, на националните разпоредби, уреждащи съдебното производство. Информацията, предадена или придобита по време на разследване, следва да се обработва в съответствие със законодателството на Съюза за защитата на данни. Обменът на информация следва да се управлява от принципа за пропорционалност и на принципа „необходимост да знае“.
- (24) С цел укрепване на защитата на индивидуалните права на лицата — обект на разследване, на последния етап на разследването не следва да се изготвят заключения, назоваващи поименно засегнатото лице, без на това лице да е била дадена възможност да изрази своето становище по засягащите го факти.
- (25) Генералният директор следва да осигурява, че всяка една информация, предоставена на обществеността, спазва законните права на засегнатите лица.
- (26) Службата и участващите в разследването институции, органи, служби и агенции следва да защитават свободата на изразяване — в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз, както и журналистическите източници.
- (27) Задължение на генералния директор е да осигури защитата на личните данни и запазването на поверителността на информацията, събрана в хода на разследванията. Длъжностните лица и останалите служители на Съюза трябва да бъдат уверени в правната си защита, която да е равностойна на защитата, осигурена им от Правилника за персонала.
- (28) За да се гарантира, че се вземат предвид заключенията от разследванията, извършени от Службата и че се предприемат необходимите последващи действия, докладите следва да имат статут на допустими доказателства в административно или съдебно производство. За тази цел докладите следва да бъдат съставени по начин, съответстващ на правилата, установени за административните доклади в държавите-членки.

- (29) Когато се установи, че факти, изнесени в окончателния доклад от вътрешно разследване, могат да доведат до наказателно производство, тази информация следва да се предаде на националните съдебни органи на съответната държава-членка. В препоръките, придружаващи окончателния доклад за разследването, генералният директор следва да посочи дали, предвид естеството на фактите и мащаба на финансовите последици от тях, би било по-ефективно да се реагира с налагане на вътрешни мерки от страна на засегнатата институция, орган, служба или агенция.
- (30) В случаите, когато генералният директор предава на съдебните органи на засегнатата държава-членка информация, придобита от Службата в хода на вътрешно разследване, предаването на информацията следва да се извършва, без да се накръпява последващата ѝ правна квалификация от националния съдебен орган, що се отнася до необходимостта от процесуално-следствени действия.
- (31) Компетентните органи на държавата-членка или институциите, органите, службите или агенциите, в зависимост от случая, решават какви действия следва да бъдат предприети по завършените разследванията въз основа на изготвените от Службата окончателни доклади.
- (32) С цел подобряване на ефикасността си Службата следва да знае какви последващи действия са били предприети въз основа на резултатите от нейните разследвания. Следователно институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и, когато е уместно, компетентните органи на държавите-членки следва да докладват на Службата при поискване от нейна страна за предприетите действия, ако има такива, въз основа на информацията, изпратена им от Службата.
- (33) С оглед значителните ползи от укрепването на сътрудничеството между Службата, Евроюст, Европол и компетентните органи на държавите-членки, Службата следва да е в състояние да сключва с тях административни договорености, които могат по-специално да имат за цел улесняване на практическото сътрудничество и обмяна на информация по технически и оперативни въпроси, без да се създават допълнителни правни задължения.
- (34) С цел да се засили сътрудничеството между Службата, Евроюст и компетентните органи на държавите-членки по отношение на деянията, подлежащи на наказателно разследване, Службата следва да информира Евроюст по-специално за тези случаи на подозрения за измама, корупция или друга незаконна дейност, която накръпява финансовите интереси на Съюза и която включва тежки форми на престъпност. Предаването на информация на компетентните органи на засегнатите държави-членки следва да се извършва по целесъобразност преди предоставяната от тях информация да бъде предадена от Службата на Евроюст или Европол, когато тази информация се придружава от приканване за предприемане на конкретни наказателнопроцесуални следствени действия.
- (35) За целите на успешното сътрудничество между Службата, съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза, компетентните органи на държавите-членки, компетентните органи в трети държави и международни организации следва да се организира реципрочната размяна на информация. При този вид обмен на информация следва да се прилагат принципите на поверителност и правилата за защита на данни, установени в Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни⁽¹⁾. По-специално Службата следва да се увери, че получателят разполага със съответната компетентност и че предоставянето на информацията е необходимо. Обменът на информация с Евроюст следва да бъде включен в мандата на Евроюст, който обхваща сътрудничеството при транснационални случаи, свързани с тежки форми на престъпност.
- (36) Като се има предвид мащабността на средствата, които Съюзът отпуска на сектора на външната помощ, броят на разследванията, извършвани от Службата в този сектор, както и съществуването на международно сътрудничество за нуждите на разследването, Службата следва да е в състояние — по целесъобразност в сътрудничество с други компетентни служби — да потърси, посредством административни договорености, от компетентните органи в трети държави и от международни организации практическа помощ за изпълнението на своите задачи, без да се създават допълнителни правни задължения.
- (37) Службата следва да бъде независима при изпълнение на функциите си. С цел укрепване на тази независимост при извършване на функциите си за разследване Службата следва да бъде обект на редовен контрол от страна на Надзорен съвет, съставен от външни независими лица, които са висококвалифицирани в сферата на дейността на Службата. Надзорният съвет не следва да се намесва в провеждането на текущите разследвания. Задълженията на Надзорния съвет следва да включват и подпомагане на генералния директор при изпълнението на задълженията му.
- (38) Целесъобразно е да се определят критериите и процедурата за назначаване на членовете на Надзорния съвет, както и допълнително да се конкретизират задачите на Надзорния съвет, произтичащи от мандата му.
- (39) Следва да се състави списък на кандидатите, които са определени да могат да заместят членовете на Надзорния съвет за останалата част от мандата им в случай на оставка или смърт или когато, по други причини, някой от членовете не е в състояние да изпълнява задълженията си.

(¹) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

- (40) С цел да се гарантира, че Надзорният съвет е в състояние да изпълнява ефикасно задачите си, Службата следва да осигури независимото функциониране на неговия секретариат.
- (41) Между Европейския парламент, Съвета и Комисията следва веднъж годишно да се извършва обмен на мнения. В този обмен на мнения следва да се включат стратегическите приоритети на политиките по разследване и ефективността на работата на Службата във връзка с изпълнението на мандата ѝ, без да се накърнява по никакъв начин независимостта на Службата при провеждане на разследванията. Подготовката за обмена на мнения следва да се извършва на техническо равнище и следва да включва, в необходимата за тази цел степен, подготвителна среща между съответните служби на засегнатите институции. При обсъждането на ефективността на Службата по отношение на изпълнението на мандата ѝ, участващите в обмена на мнения институции следва да са в състояние да правят справки в статистическата информация относно последващите действия, предприети вследствие на разследванията на Службата, и на предоставената от Службата информация.
- (42) С цел да се гарантира пълната независимост на управлението на Службата, генералният директор следва да се назначава за неподновяем срок от седем години.
- (43) Функцията на генералния директор на Службата е особено важна и за Европейския парламент и за Съвета. Лицето, назначено за генерален директор, следва да се ползва с възможно най-широка подкрепа и признание от страна на Европейския парламент, Съвета и Комисията. Поради това Комисията следва да се стреми да постигне общо съгласие с Европейския парламент и Съвета в рамките на процедурата за консултиране.
- (44) В *Официален вестник на Европейския съюз* следва да се публикува покана за подаване на кандидатури за длъжността на генерален директор най-малко шест месеца преди изтичането на мандата на действащия генерален директор. Поканата за подаване на кандидатури следва да бъде изготвена от Комисията въз основа на резултатите от тесните консултации с Европейския парламент и със Съвета. В нея следва да бъдат посочени критериите за подбор, в т.ч. изискванията, на които следва да отговарят кандидатите, за да бъдат допуснати до тази длъжност.
- (45) Генералният директор следва периодично да информира Надзорния съвет за случаите, в които на съдебните органи на държавите-членки е подадена информация и за общия брой на случаите на Службата, разгледани от същите съдебни органи на въпросните държави-членки, посредством последващи действия, предприети във връзка с разследвания, извършени от Службата.
- (46) Опитът от оперативната практика показва, че би било от полза да се даде на генералния директор възможността да делегира на един или повече членове на персонала на Службата правомощието да упражняват определени негови функции.
- (47) Генералният директор следва да въведе вътрешен механизъм за консултиране и контрол, включително проверка на законосъобразността, като специално се обърне внимание на задължението за зачитането на процесуалните гаранции и основните права на засегнатите лица и на националното законодателство на засегнатите държави-членки.
- (48) За да се гарантира независимостта на Службата, Комисията следва да вземе решение за съответно делегиране на генералния директор на правомощията на органа по назначаване.
- (49) Настоящият регламент по никакъв начин не ограничава правомощията и отговорностите на държавите-членки при прилагането на мерки за борба с измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, засягащи финансовите интереси на Съюза. Възлагането на задачите за провеждане на външни административни разследвания в тази област на независима институция като Службата, е следователно в пълно съответствие с установения в член 5 от Договора за Европейския съюз принцип на субсидиарност. В съответствие с установения в същия член принцип на пропорционалност, настоящият регламент не надхвърля необходимото за засилване на борбата с измамите, корупцията и всички други незаконни дейности, засягащи финансовите интереси на Съюза.
- (50) Комисията следва да прецени дали е необходимо да се преработи настоящият регламент, в случай че бъде създадена Европейска прокуратура.
- (51) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (52) Проведена беше консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 и той представи своето становище на 1 юни 2011 г.⁽¹⁾.
- (53) Предвид значителния брой на необходимите изменения, Регламент (ЕО) № 1073/1999 следва да бъде отменен и заменен от настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 23.9.2011 г., стр. 11.

(54) Съгласно член 106а, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, с който се разширява обхватът на член 325 от ДФЕС до Европейската общност за атомна енергия (Евратом), правилата, които управляват разследванията, провеждани от Службата по отношение на Съюза, следва също така да се прилагат по отношение на Евратом. Съгласно член 106а, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, позоваванията на Съюза в член 325 от ДФЕС трябва да се тълкуват като позовавания на Евратом, като позоваванията на Съюза в настоящия регламент следователно включват позоваванията на Евратом, когато контекстът го изисква. Поради това Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽¹⁾ следва да бъде отменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цели и задачи

1. С цел засилване на борбата срещу измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Европейския съюз и на Европейската общност за атомна енергия (наричани по-нататък колективно „Съюза“, когато го изисква контекстът), Европейската служба за борба с измамите, създадена с Решение 1999/352/ЕО, ЕОВС, Евратом (по-нататък „Службата“), изпълнява правомощията за разследване, поверени на Комисията от:

- а) съответните правни актове на Съюза, и
- б) съответните споразумения за сътрудничество и взаимопомощ, сключени от Съюза с трети държави и международни организации.

2. Службата предоставя на държавите-членки помощ от страна на Комисията при организиране на тясно и редовно сътрудничество между техните компетентни органи с цел координиране на действията им за защита на финансовите интереси на Съюза от измами. Службата допринася за създаването и разработването на методи за предотвратяване и борба с измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза. Службата насърчава и координира заедно с държавите-членки и между тях споделянето на оперативен опит и на добри процесуални практики в областта на защитата на финансовите интереси на Съюза и подкрепя предприетите от държавите-членки на доброволна основа съвместни действия за борба с измамите.

3. Настоящият регламент се прилага, без да засяга:

- а) Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз;

б) Устава на членовете на Европейския парламент;

в) Правилника за длъжностните лица;

г) Регламент (ЕО) № 45/2001.

4. В рамките на институциите, органите, службите и агенциите, създадени от или на основание на Договорите („институции, органи, служби и агенции“), Службата извършва административни разследвания с цел борба срещу измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза. За тази цел тя разследва сериозни въпроси, свързани с изпълнението на служебните задължения и представляващи неизпълнение на задълженията от страна на длъжностни лица и други служители на Съюза, които подлежат на дисциплинарно или, в зависимост от случая, на наказателно производство, или еквивалентно неизпълнение на задължения от страна на членове на институции и органи, началници на служби и агенции или членове на персонала на институции, органи, служби и агенции, които не са обект на Правилника за персонала (по-нататък заедно наричани „длъжностни лица и други служители, членове на институции или органи, началници на служби или агенции, или членове на персонала“).

5. За прилагането на настоящия регламент компетентните органи на държавите-членки и институциите, органите, службите и агенциите могат да създадат административни договорености със Службата. Тези административни договорености могат да засягат по-специално предаването на информация и провеждането на разследванията.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- 1) „финансови интереси на Съюза“ означава приходите, разходите и активите в рамките на бюджета на Европейския съюз, на бюджетите на институциите, органите, службите и агенциите, както и на управляваните и наблюдаваните от тях бюджети;
- 2) „нередност“ означава „нередност“ според определението в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95;
- 3) „измама, корупция и всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза“ има значението, с което се използват тези думи в съответните правни актове на Съюза;
- 4) „административни разследвания“ („разследвания“) означава всички инспекции, проверки или други мерки, предприемани от Службата в съответствие с членове 3 и 4 за постигане на целите, определени в член 1, и за установяване при необходимост на неправомерността на разследваните действия; тези разследвания не засягат правомощията на компетентните органи на държавите-членки да образуват наказателно производство;

⁽¹⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 8.

- 5) „засегнато лице“ означава лице или икономически оператор, което(който) е заподозрян(о) в извършване на измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, и което(който) по тази причина е обект на разследване от страна на Службата;
- 6) „икономически оператор“ има значението, с което се използва този израз в Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96;
- 7) „административни договорености“ означава договореностите от технически и/или оперативен характер, сключени от Службата, които могат по-специално да имат за цел улесняване на сътрудничеството и обмена на информация между съответните страни и които не пораждаат допълнителни правни задължения.

Член 3

Външни разследвания

1. Службата упражнява правомощията, поверени на Комисията с Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 за извършване на проверки и инспекции на място в държавите-членки и — в съответствие с действащите споразумения за сътрудничество и взаимопомощ, както и с всички останали действащи правни инструменти — в трети държави и в помещенията на международни организации.

Като част от разследващата си функция Службата провежда проверките и инспекциите, предвидени в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 и в секторните разпоредби, посочени в член 9, параграф 2 от същия регламент, в държавите-членки и — в съответствие с действащите споразумения за сътрудничество и взаимопомощ, както и с всички останали действащи правни инструменти — в трети държави и в помещенията на международни организации.

2. С оглед установяване на наличието на измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза във връзка със споразумение или решение за безвъзмездни средства или договор, свързани с финансиране от Съюза, в съответствие с разпоредбите и процедурите, установени с Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96, Службата може да извършва проверки и инспекции на място на икономически оператори.

3. По време на проверките и инспекциите на място персоналят на Службата действа, съобразно приложимото законодателство на Съюза, в съответствие с правилата и практиките на засегнатата държава-членка и с процесуалните гаранции, предвидени в настоящия регламент.

По искане на Службата компетентният орган на засегнатата държава-членка предоставя на персонала на Службата помощта, необходима за ефективното изпълнение на задачите ѝ, определена в писменото разрешение, посочено в член 7,

параграф 2. Ако в съответствие с националните правила за тази помощ се изисква разрешение от съдебен орган, се подава молба за издаването му.

В съответствие с Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 засегнатата държава-членка гарантира, че на персонала на Службата е разрешен достъп — при същите условия като на компетентните ѝ органи и при спазване на националното ѝ законодателство — до цялата информация и документация, свързани с предмета на разследване, които са необходими за ефективното и ефикасно извършване на проверките и инспекциите на място.

4. За целите на регламента държавите-членки определят служба („координационна служба за борба с измамите“), която да подпомага ефективното сътрудничество и обмен на информация със Службата, включително информация от оперативен характер. По целесъобразност и в съответствие с националното законодателство координационна служба за борба с измамите може да се счита за компетентен орган за целите на настоящия регламент.

5. По време на външно разследване Службата може да получи достъп до всяка съответстваща информация (включително информация в бази данни), притежавана от институциите, органите, службите и агенциите, която е свързана с предмета на разследване, когато това е необходимо, за да се установи дали е извършена измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза. За тази цел се прилага член 4, параграфи 2 и 4.

6. Когато преди да е взето решение за започване или не на външно разследване, Службата разполага с информация, която поражда подозрение, че е извършена измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, тя може да информира компетентните органи на засегнатите държави-членки и, при необходимост, компетентните служби на Комисията.

Без да се засягат секторните разпоредби, посочени в член 9, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95, компетентните органи на държавите-членки правят необходимото за предприемането на подходящи действия, в които Службата може да участва, в съответствие с националното законодателство. При поискване компетентните органи на засегнатите държави-членки уведомяват Службата за предприетите действия и за констатациите, направени въз основа на информацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф.

Член 4

Вътрешни разследвания

1. Службата провежда административни разследвания в рамките на институциите, органите, службите и агенциите („вътрешни разследвания“) в областите, посочени в член 1.

Тези вътрешни разследвания се провеждат съгласно условията, предвидени в настоящия регламент и в решенията, приети от съответната институция, орган, служба или агенция.

2. При условие че разпоредбите, посочени в параграф 1, са спазени:

- a) Службата има право на незабавен достъп без предупреждение до всякаква съответна информация (включително информация в бази данни), притежавана от институциите, органите, службите и агенциите, както и до техните помещения. Службата има правото да разследва сметките на институциите, органите, службите и агенциите. Службата може да взема копие и да получава извлечения от всеки документ или от съдържанието на всеки информационен носител, притежаван от институциите, органите, службите и агенциите, и ако е необходимо, да задържа тези документи или данни, с цел да предотврати тяхното изчезване;
- b) Службата може да поиска устна информация (включително чрез събеседване) и писмена информация от длъжностни лица, други служители, членове на институции или органи, началници на служби или агенции, или членове на персонала.

3. В съответствие с разпоредбите и процедурите, установени в Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96, Службата може да провежда проверки и инспекции на място в помещенията на икономически оператори, за да получи достъп до информация, свързана с предмета на вътрешното разследване.

4. Институциите, органите, службите и агенциите се информират всеки път, когато персоналят на Службата извършва вътрешно разследване в техните помещения или разглежда документ или изисква информация, с която те разполагат. Без да се засягат членове 10 и 11, Службата може по всяко време да изпрати на засегнатата институция, орган, служба или агенция информацията, получена в хода на вътрешните разследвания.

5. Институциите, органите, службите и агенциите въвеждат подходящи процедури и предприемат необходимите мерки за осигуряване на поверителността на всеки етап от вътрешните разследвания.

6. Когато вътрешно разследване покаже, че длъжностно лице, друг служител, член на институция или орган, началник на служба или агенция, или член на персонала може да бъде засегнато лице, се информира съответната институция, орган, служба или агенция, към която това лице принадлежи.

Когато поверителността на вътрешното разследване не може да бъде осигурена при използване на обичайните канали за комуникация, Службата използва подходящи алтернативни канали за предаване на информацията.

В изключителни случаи предоставянето на тази информация може да бъде отложено на основата на обосновано решение, взето от генералния директор, което се предава на Надзорния съвет след приключване на разследването.

7. Решението, което ще се приеме от всяка институция, орган, служба или агенция, съгласно предвиденото в параграф 1, включва по-специално правило относно задължение от страна на длъжностни лица, други служители, членове на институции или органи, началници на служби или агенции, или членове на персонала да сътрудничат на Службата и да ѝ предоставят информация, като същевременно се гарантира поверителността на вътрешното разследване.

8. Когато преди да е взето решение за започване или не на вътрешно разследване Службата обработва информация, която поражда подозрение, че е извършена измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, Службата може да информира засегнатата институция, орган, служба или агенция. При поискване засегнатата институция, орган, служба или агенция информира Службата за предприетите действия и за констатациите, направени въз основа на тази информация.

При необходимост Службата уведомява и компетентните органи на съответната държава-членка. В този случай се прилагат процедурите изисквания, установени в член 9, параграф 4, втора и трета алинея. Ако компетентните органи решат в съответствие с националното законодателство да предприемат действия въз основа на предоставената им информация, те при поискване информират Службата за това.

Член 5

Започване на разследване

1. Генералният директор може да започне разследване, когато са налице достатъчно подозрения, които могат да се основават и на сведения, предоставени от трета страна или от анонимен източник за извършването на измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза. При вземане на решението дали да се започне разследване или не генералният директор взема под внимание приоритетите на политиката за разследване и годишния план за управление на Службата, определени в съответствие с член 17, параграф 5. При решението се взема предвид и необходимостта от ефикасно използване на ресурсите на Службата и от пропорционалност на приложените средства. По отношение на вътрешните разследвания специално се взема предвид институцията, органът, службата или агенцията, които са в най-добра позиция да го извършат въз основа по-конкретно на: характера на фактите, действителните или потенциалните финансови последици от случая и вероятността за последващи съдебни действия.

2. Решението за започване на външно разследване се взема от генералния директор, който действа по своя инициатива или по искане на засегнатата държава-членка или на която и да е институция, орган, служба или агенция на Съюза.

Решението за започване на вътрешно разследване се взема от генералния директор, който действа по своя инициатива или по искане на институцията, органа, службата или агенцията, в която ще се проведе разследването, или по искане на държава-членка.

3. Докато генералният директор обмисля решението дали да се започне или не вътрешно разследване вследствие на искане, посочено в параграф 2, и/или докато Службата провежда вътрешно разследване, засегнатите институции, органи, служби или агенции не започват успоредно разследване по същите факти, освен ако със Службата е договорено друго.

4. Решението дали да се започне разследване или не се взема в срок от два месеца след получаването на искането, посочено в параграф 2, в Службата. То се съобщава без забавяне на държавата-членка, институцията, органа, службата или агенцията, която е отправила искането. Решението да не се започва разследване трябва да бъде обосновано. Ако след изтичане на двумесечния срок Службата не е взела решение, счита се че Службата е взела решение да не се започва разследване.

Когато длъжностно лице, друг служител, член на институция или орган, началник на служба или агенция, или член на персонала, действащ в съответствие с член 22а от Правилника за персонала, предоставя на Службата информация, свързана с подозрения за измама или нередност, Службата информира това лице за решението да започне или да не започва разследване по въпросните факти.

5. Ако генералният директор реши да не започва вътрешно разследване, той може незабавно да изпрати съответната информация на засегнатата институция, орган, служба или агенция, за да бъдат предприети целесъобразни действия в съответствие с правилата, приложими за тази институция, орган, служба или агенция. Службата договаря с тази институция, орган, служба или агенция, когато е уместно, подходящи мерки за защита на поверителността на източника на информацията и изисква при необходимост да бъде информирана за предприетите действия.

6. Ако генералният директор реши да не започва външно разследване, той може незабавно да изпрати съответната информация на компетентните органи на засегнатата държава-членка, за да бъдат предприети при необходимост действия в съответствие с националните ѝ разпоредби. При необходимост Службата уведомява и засегнатата институция, орган, служба или агенция.

Член 6

Достъп до информация в бази данни преди започване на разследване

1. Преди да се започне разследване, Службата има право на достъп до необходимата информация, намираща се в бази данни

на институции, органи, служби и агенции, когато това е строго необходимо, за да се направи оценка на обективността на твърденията. Правото на достъп се упражнява в срока, определен от Службата, който е необходим за правилната оценка на твърденията. При упражняването на правото на достъп Службата спазва принципите на необходимост и пропорционалност.

2. Засегнатите институции, органи, служби и агенции си сътрудничат пълноценно, като позволяват на Службата да получава необходимата информация при условия, които се посочват в решенията, приети съгласно член 4, параграф 1.

Член 7

Процедура на разследванията

1. Генералният директор ръководи пряко провеждането на разследванията, при необходимост — въз основа на писмени указания. Разследванията се провеждат под негово ръководство от определения от него персонал на Службата.

2. Персоналът на Службата изпълнява своите задачи след представяне на писмено разрешение, показващо тяхната самостоятелност и качеството, в което действат. Това разрешение се издава от генералния директор, като в него се посочват предметът и целта на разследването, правните основания за провеждане на разследването и произтичащите от тези правни основания правомощия за разследване.

3. Компетентните органи на държавите-членки предоставят в съответствие с националните разпоредби необходимата подкрепа, за да може персоналът на Службата да изпълнява ефективно своите задачи.

Институциите, органите, службите и агенциите гарантират, че техните длъжностни лица, други служители, членове, началници и членове на персонала оказват необходимото съдействие, за да може персоналът на Службата да изпълнява ефективно своите задачи.

4. Когато дадено разследване включва външни и вътрешни елементи, се прилагат съответно членове 3 и 4.

5. Разследванията се извършват без прекъсване за период, който трябва да е пропорционален на обстоятелствата и сложността на случая.

6. Когато разследванията показват, че може да е целесъобразно да се предприемат предпазни административни мерки за защита на финансовите интереси на Съюза, Службата незабавно информира засегнатата институция, орган, служба или агенция за текущото разследване. Предоставената информация включва следното:

а) самоличността на длъжностно лице, друг служител, член на институция или орган, началник на служба или агенция, или член на персонала и обобщение на съответните факти;

- б) всяка информация, която би могла да бъде в помощ на засегнатата институция, орган, служба или агенция при вземане на решението дали е целесъобразно да се предприемат предпазни административни мерки с цел да се защитят финансовите интереси на Съюза;
- в) всички специални мерки за поверителност, препоръчани по-специално в случаите, водещи до използване на процесуално-следствени действия, които попадат в компетентността на национален съдебен орган или — в случай на външно разследване — от компетентността на национален орган в съответствие с националните разпоредби, приложими към разследванията.

Засегнатата институция, орган, служба или агенция може във всеки един момент да реши да предприеме, в тясно сътрудничество със Службата, всякакви подходящи предпазни мерки, включително мерки за обезпечаване на доказателствения материал, и без забавяне информира Службата за това решение.

7. При необходимост компетентните органи на държавите-членки вземат, по искане на Службата, подходящите предпазни мерки, предвидени от националното законодателство, по-специално за обезпечаване на доказателствения материал.

8. Ако дадено разследване не може да бъде приключено в рамките на 12 месеца, генералният директор докладва при изтичането на посочените 12 месеца и на всеки шест месеца след това на Надзорния съвет, като посочва причините и корективните мерки, предвидени за ускоряване на разследването.

Член 8

Задължение за информиране на Службата

1. Институциите, органите, службите и агенциите изпращат незабавно на Службата всяка информация, свързана с възможни случаи на измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза.
2. Институциите, органите, службите и агенциите и — доколкото го позволява националното законодателство — компетентните органи на държавите-членки изпращат на Службата по нейно искане или по собствена инициатива всички документи или информация, с които разполагат, свързани с текущо разследване на Службата.
3. Институциите, органите, службите и агенциите и — доколкото го позволява националното законодателство — компетентните органи на държавите-членки изпращат на Службата всички други документи или информация, с които разполагат, свързани с борбата срещу измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза.

Член 9

Процесуални гаранции

1. При разследването Службата търси доказателства както в полза, така и срещу засегнатото лице. Разследванията се

провеждат обективно и безпристрастно и в съответствие с принципа на презумпцията за невинност и с процесуалните гаранции, определени в настоящия член.

2. Службата може да проведе събеседване със засегнато лице или свидетел по всяко време в хода на разследването. Лицето, с което се провежда събеседване, има право да не дава показания срещу себе си.

Поканата за събеседване със засегнатото лице му се изпраща най-малко 10 работни дни предварително. Сроктът на предизвестие може да бъде съкратен с изричното съгласие на засегнатото лице или по надлежно обосновани причини за спешност на разследването. Във втория случай срокът на предизвестие не може да е по-кратък от 24 часа. Поканата включва списък на правата на засегнатото лице, по-специално правото му да бъде подпомогнато от избрано от него лице.

Поканата за събеседване със свидетел му се изпраща най-малко 24 часа предварително. Сроктът на предизвестие може да бъде съкратен с изричното съгласие на лицето свидетел или по надлежно обосновани причини за спешност на разследването.

Изискванията, посочени във втора и трета алинея, не се прилагат за снемането на свидетелски показания в контекста на проверките и инспекциите на място.

Когато в хода на събеседването със свидетел станат известни факти, сочещи, че свидетелят може да е засегнато лице, събеседването се прекратява. В този случай незабавно се прилагат процесуалните правила, предвидени в настоящия параграф и в параграфи 3 и 4. Въпросният свидетел бива незабавно информиран за неговите права в качеството му на засегнато лице и получава при поискване копие от записаните изявления, направени от него по-рано. Службата няма право да използва направените от него по-рано изявления срещу лицето, без преди това да му даде възможност да представи становище по изявленията си.

Службата съставя протокол от събеседването и предоставя на изслушаното лице достъп до него, за да може изслушаното лице да одобри съдържанието или да добави свои забележки. Службата предоставя копие от протокола от събеседването на засегнатото лице.

3. Веднага щом стане известно, че длъжностно лице, друг служител, член на институция или орган, началник на служба или агенция, или член на персонала може да е засегнато лице, това длъжностно лице, друг служител, член на институция или орган, началник на служба или агенция, или член на персонала се уведомява за това, при условие че това няма да попречи на провеждането на разследването или на евентуалните процесуално-следствени действия от компетентността на национален съдебен орган.

4. Без да се засягат член 4, параграф 6 и член 7, параграф 6, след приключване на разследването и преди да се изготвят заключения, назоваващи поименно засегнато лице, на това лице се дава възможността да изрази становище по засягащите го факти.

За тази цел Службата изпраща на засегнатото лице покана да представи становището си писмено или в рамките на събеседване с определения от Службата персонал. В поканата се включват резюме на засягащите лицето факти и информацията, която се изисква съгласно членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001, и се посочва срокът за представяне на становище, който не може да е по-кратък от 10 работни дни след получаването на поканата за представяне на становище. Срокът на предизвестие може да бъде съкратен с изричното съгласие на засегнатото лице или по надлежно обосновани причини за спешност на разследването. Окончателният доклад от разследването се позовава на това становище.

В надлежно обосновани случаи, в които е необходимо да се запази поверителността на разследването и/или които водят до използване на процесуално-следствени действия от компетентността на национален съдебен орган, генералният директор може да реши да отложи изпълнението на задължението за покана за представяне на становище на засегнатото лице.

В случаите, посочени в член 1, параграф 2 от приложение IX от Правилника за персонала, ако дадена институция, орган, служба или агенция не изпрати отговор в срок от един месец след отправеното от генералния директор искане за отлагане на изпълнението на задължението за покана за представяне на становище на засегнатото лице, това се счита за положителен отговор.

5. Изслушваното лице има право да използва всеки от официалните езици на институциите на Съюза. Въпреки това от длъжностните лица и другите служители на Съюза може да бъде изискано да използват официален език на институциите на Съюза, който владеят добре.

Член 10

Поверителност и защита на данните

1. Информацията, предадена или получена в хода на външни разследвания, в каквато и форма да е тя, е защитена от съответните разпоредби.

2. Информацията, изпратена или получена в хода на вътрешните разследвания, в каквато и форма да е тя, е предмет на професионална тайна и се ползва от защитата, предвидена в разпоредбите, приложими за институциите на Съюза.

3. Засегнатите институции, органи, служби или агенции осигуряват спазването на поверителността на разследванията, провеждани от Службата, наред със законните права на засег-

натите лица, а когато е образувано съдебно производство — спазването на всички национални разпоредби, приложими към това производство.

4. Службата може да назначи длъжностно лице за защита на данните в съответствие с член 24 от Регламент (ЕО) № 45/2001.

5. Генералният директор гарантира, че информацията за обществеността се дава по неутрален и безпристрастен начин и че тя се огласява при спазване на поверителността на разследванията и в съответствие с принципите, определени в настоящия член и в член 9, параграф 1.

В съответствие с Правилника за персонала, персоналят на Службата се въздържа от неразрешено разкриване на информацията, получена в хода на служебните задължения, освен когато тази информация е вече публикувана или достъпна за обществеността, и продължава да спазва това си задължение след напускане на службата си.

Член 11

Доклад за разследването и действия след разследването

1. След завършване на дадено разследване от Службата се изготвя доклад под разпореджането на генералния директор. В доклада се представя правното основание за разследването, предприетите процесуални действия, установените факти и първоначалната им правна квалификация, оценка на финансовите последици от установените факти, спазването на процесуалните гаранции в съответствие с член 9 и заключенията от разследването.

Докладът е придружен от препоръки на генералния директор за това дали да се предприемат действия или не. В тези препоръки при необходимост се посочват евентуални дисциплинарни, административни, финансови и/или съдебни действия на засегнатите институции, органи, служби и агенции и на компетентните органи на засегнатите държави-членки и се прави по-конкретно оценка на размера на сумите, които следва да бъдат възстановени, и предварителна правна квалификация на установените факти.

2. При изготвяне на тези доклади и препоръки се взема под внимание и националното законодателство на засегнатата държава-членка. Докладите, изготвени на тази основа, представляват допустими доказателства в административни или съдебни производства на държавите-членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Тези доклади са предмет на оценка по същите правила като приложимите за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация, и имат същата доказателствена стойност като тях.

3. Докладите и препоръките, изготвени след провеждането на външно разследване, както и съответните свързани документи се изпращат на компетентните органи на засегнатите държави-членки в съответствие с правилата, свързани с външните разследвания и при необходимост на компетентните служби на Комисията.

4. Докладите и препоръките, изготвени след провеждането на вътрешно разследване, както и съответните свързани документи се изпращат на засегнатата институция, орган, служба или агенция. Тази институция, орган, служба или агенция предприема такива действията, по-специално дисциплинарни или правни, каквито резултатите от тези разследвания налагат, и докладват за тях на Службата в срока, определен в препоръките, придружаващи доклада, и по искане на Службата.

5. Когато в доклада, изготвен след вътрешно разследване, се разкрива наличието на факти, които могат да доведат до наказателно производство, тази информация се предава на съдебните органи на засегнатата държава-членка.

6. При поискване от Службата компетентните органи на засегнатите държави-членки своевременно изпращат на Службата информация за предприетите действия, ако има такива, след предаването от генералния директор на неговите препоръки в съответствие с параграф 3 и след предаване от Службата на информацията в съответствие с параграф 5.

7. Без да се засяга параграф 4, ако след завършване на разследването не са открити никакви доказателства срещу засегнатото лице, генералният директор прекратява разследването по отношение на това лице и уведомява това лице в срок от десет работни дни.

8. Информатор, който е предоставил на Службата информация, довела до разследване или свързана с такова, може, ако желае, да бъде уведомен от Службата, че разследването е приключило. Службата обаче може да отхвърли искането, ако счете, че то накърнява законните интереси на засегнатото лице, ефективността на разследването и на действията, предприемани вследствие на него, или изисквания за поверителност.

Член 12

Обмен на информация между Службата и компетентните органи на държавите-членки

1. Без да се засягат членове 10 и 11 от настоящия регламент и разпоредбите на Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96, Службата може да изпрати на компетентните органи на засегнатите държави-членки информация, получена в хода на външни разследвания, в достатъчен срок, за да могат да предприемат целесъобразни действия в съответствие с националното си законодателство.

2. Без да се засягат членове 10 и 11, генералният директор изпраща на съдебните органи на засегнатата държава-членка информация, получена от Службата в хода на вътрешни разследвания, отнасяща се до факти, които попадат в компетентността на националните съдебни органи.

В съответствие с член 4 и без да се засяга член 10, генералният директор изпраща също на засегнатата институция, орган, служба или агенция информацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф, включително самоличността на засегнатото лице, резюме на установените факти, предварителната правна квалификация и оценката на последиците за финансовите интереси на Съюза.

Прилага се член 9, параграф 4.

3. Компетентните органи на засегнатата държава-членка, без да се засяга националното им законодателство, уведомяват своевременно Службата, по собствена инициатива или при поискване от Службата, за действията, предприети въз основа на изпратената им информация съгласно настоящия член.

4. Службата може да представя доказателства в производства пред национални юрисдикции в съответствие с националното законодателство и Правилника за персонала.

Член 13

Сътрудничество на Службата с Евроюст и Европол

1. В рамките на мандата си за защита на финансовите интереси на Съюза Службата си сътрудничи по целесъобразност с Евроюст и с Европейската полицейска служба (Европол). Когато е необходимо, за улесняване на това сътрудничество Службата урежда с Евроюст и Европол административни договорености. Тези работни договорености могат да засягат обмена на оперативна, стратегическа или техническа информация, включително лични данни и класифицирана информация, и при поискване — доклади за напредъка.

Когато това може да подпомогне и засили координацията и сътрудничеството между националните разследващи органи и прокуратурата или когато Службата е изпратила на компетентните органи на държавите-членки информация, даваща основание да се подозира наличие на измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза под формата на тежко престъпление, тя предава съответната информация на Евроюст, в рамките на мандата на Евроюст.

2. Компетентните органи на засегнатите държави-членки се информират своевременно от Службата в случаите, когато предоставена от тях информация се изпраща от Службата на Евроюст или на Европол.

Член 14

Сътрудничество с трети държави и международни организации

1. Службата може да сключва по целесъобразност административни договорености с компетентните органи в трети държави и с международни организации. Службата координира действията си по целесъобразност с компетентните служби на Комисията и с Европейската служба за външна дейност, по-специално преди сключване на тези договорености. Тези договорености могат да засягат обмена на оперативна, стратегическа или техническа информация, включително доклади за напредъка при поискване.

2. Службата информира компетентните органи на засегнатите държави-членки преди предоставяне от тях информация да бъде изпратена от Службата на компетентните органи в трети държави или на международни организации.

Службата документира всички случаи на предаване на лични данни, включително основанията за предаването им, в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 15

Надзорен съвет

1. Надзорният съвет осъществява редовно наблюдение на изпълнението на разследващите функции на Службата с цел да се укрепи независимостта на Службата при правилното упражняване на компетентностите, които са ѝ дадени с настоящия регламент.

Надзорният съвет по-специално наблюдава свързаните с прилагането на процесуалните гаранции и продължителността на разследванията елементи в контекста на информацията, предоставена от генералния директор съгласно член 7, параграф 8.

Надзорният съвет изпраща на генералния директор становища, включително препоръки по целесъобразност, относно *inter alia* ресурсите, необходими за осъществяване на разследващите функции на Службата, приоритетите на Службата относно разследванията и продължителността на разследванията. Тези становища могат да се изготвят също и по собствена инициатива, при поискване от генералния директор или при поискване от дадена институция, орган, служба или агенция, без обаче това да влияе върху провеждането на текущите разследвания.

Копие от становищата, изготвени съгласно трета алинея се предоставя на институциите, органите, службите или агенциите.

В надлежно обосновани ситуации Надзорният съвет може да поиска от Службата допълнителна информация по разследвания,

включително доклади и препоръки по приключили разследвания, без обаче да се намесва в провеждането на текущи разследвания.

2. Надзорният съвет се състои от пет независими членове, които са изпълнявали висши съдебни или разследващи функции или сравними функции, свързани с областта на дейност на Службата. Те се назначават по общо съгласие между Европейския парламент, Съвета и Комисията.

В решението за назначаване на членовете на Надзорния съвет се включва също резервен списък на потенциални членове, които могат да заменят членове на Надзорния съвет за остатък на мандата им в случай на оставка, смърт или постоянна недееспособност на един или повече от членовете.

3. Мандатът на членовете на Надзорния съвет е пет години и не може да бъде подновяван. Замяната става, като се редуват замяна на двама и замяна на трима членове, с цел запазване на експертния състав на Надзорния съвет.

4. При изтичане на мандата им членовете на Надзорния съвет остават на длъжност, докато бъдат заменени.

5. Ако член на Надзорния съвет престане да отговаря на условията, необходими за изпълнението на задълженията му, или за него е установено виновно извършване на сериозно нарушение, Европейският парламент, Съветът и Комисията могат по общо съгласие да го освободят от длъжност.

6. В съответствие с приложимите разпоредби на Комисията, на членовете на Надзорния съвет се изплащат дневни и им се възстановяват разходите, направени от тях при изпълнение на задълженията.

7. При изпълнение на задълженията си членовете на Надзорния съвет не търсят и не приемат указания нито от правителства, нито от институции, органи, служби или агенции.

8. Надзорният съвет избира своя председател. Надзорният съвет приема свой процедурен правилник, който се представя за информация на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Европейския надзорен орган по защита на данните преди приемането му. Заседанията на Надзорния съвет се свикват по инициатива на неговия председател или на генералния директор. Надзорният съвет заседава най-малко 10 пъти в годината. Той приема решенията си с мнозинство от съставлящите го членове. Секретариатът му се предоставя от Службата, в тесни консултации с Надзорния съвет.

9. Надзорният съвет приема годишно поне един доклад за дейността си, който обхваща по-специално оценката за независимостта на Службата, прилагането на процесуалните гаранции и продължителността на разследванията. Тези доклади се изпращат на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата.

Надзорният съвет може да представя на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата доклади за резултатите от разследванията на Службата и действията, предприети въз основа на тези резултати.

Член 16

Обмен на мнения с институциите

1. Европейският парламент, Съветът и Комисията се срещат веднъж годишно с генералния директор за обмен на мнения на политическо равнище и за да обсъдят политиката на Службата по отношение на методите за предотвратяване и борба с измамите, корупцията и всяка друга форма на незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза. Надзорният съвет участва в обмена на мнения. По искане на Европейския парламент, Съвета, Комисията, генералния директор или Надзорния съвет могат да бъдат поканени да присъстват *ad hoc* представители на Сметната палата, Евроюст и/или Европол.

2. Обменът на гледни точки може да се отнася до:

- а) стратегическите приоритети за политиките на Службата относно разследването;
- б) докладите за дейността и становищата на Надзорния съвет, предвидени в член 15;
- в) докладите на генералния директор съгласно член 17, параграф 4 и по целесъобразност други доклади от институциите, свързани с мандата на Службата;
- г) рамките на отношенията между Службата и институциите, органите, службите и агенциите;
- д) рамките на отношенията между Службата и компетентните органи на държавите-членки;
- е) връзките на Службата с компетентните органи на трети държави, както и с международни организации, в рамките на споразуменията, посочени в настоящия регламент;
- ж) ефективността на работата на Службата по отношение на изпълнението на мандата ѝ.

3. Всички институции, участващи в обмена на мнения, гарантират, че обменът на мнения не нарушава провеждането на текущите разследвания.

4. Участващите в обмена институции отчитат в действията си изразените в рамките на този обмен мнения. В докладите, посочени в член 17, параграф 4, генералният директор предоставя информация за предприетите от Службата действия, ако има такива.

Член 17

Генерален директор

1. Службата се оглавява от генерален директор. Генералният директор се назначава от Комисията в съответствие с процедурата, определена в параграф 2. Мандатът на генералния директор е седем години и не може да бъде подновяван.

2. С оглед на назначаването на нов генерален директор Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* покана за подаване на кандидатури. Поканата се публикува най-малко шест месеца преди края на мандата на действащия генерален директор. След положително становище от Надзорния съвет относно процедурата за подбор, прилагана от Комисията, тя съставя списък на кандидатите с подходяща квалификация. Комисията назначава генералния директор след провеждане на консултация с Европейския парламент и със Съвета.

3. При изпълнението на своите задължения генералният директор не търси и не приема указания нито от правителства, нито от институции, органи, служби или агенции във връзка със започването и провеждането на външни и вътрешни разследвания или на изготвянето на докладите след разследванията. Ако генералният директор прецени, че дадена мярка, предприета от Комисията, поставя под съмнение неговата независимост, той незабавно уведомява Надзорния съвет и взема решение дали да подаде жалба срещу Комисията пред Съда на Европейския съюз.

4. Генералният директор докладва редовно на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата за констатациите, направени при разследванията, провеждани от Службата, предприетите действия и срещнатите проблеми, като същевременно спазва поверителността на разследванията, законните права на засегнатите лица и информаторите, а при необходимост и националните разпоредби, приложими при съдебни производства.

5. Всяка година, в контекста на годишния план за управлението, генералният директор определя приоритетите на политиката на Службата относно разследванията и преди публикуването на плана ги изпраща на Надзорния съвет.

Генералният директор периодично информира Надзорния съвет за дейностите на Службата, изпълнението на разследващата ѝ функция и предприетите последващи действия в резултат на разследванията.

Генералният директор периодично информира Надзорния съвет за:

- а) случаи, в които препоръките на генералния директор не са били спазени;
- б) случаи, в които е изпратена информация на съдебни органи на държавите-членки;
- в) продължителността на разследванията в съответствие с член 7, параграф 8.

6. Генералният директор може да делегира упражняването на някои от своите функции по член 5, член 7, параграф 2, член 11, параграф 7 и член 12, параграф 2 на един или повече членове на персонала на Службата в писмена форма, определяйки условията на делегирането и ограниченията му.

7. Генералният директор въвежда вътрешна процедура за консултиране и контрол, включително проверка на законосъобразността, по отношение *inter alia* на зачитането на процесуалните гаранции и основните права на засегнатите лица и спазването на националното законодателство на засегнатите държави-членки, като специално се спазва разпоредбата на член 11, параграф 2.

8. Генералният директор приема насоки за процедурите на разследване, прилагани от персонала на Службата. Тези насоки са в съответствие с настоящия регламент и включват *inter alia*:

- а) провеждането на разследванията;
- б) процесуалните гаранции;
- в) подробна информация за вътрешните процедури за консултиране и контрол, включително проверка на законосъобразността;
- г) защитата на данните.

Тези насоки, както и техните изменения, се приемат, след като на Надзорния съвет е дадена възможността да представи забележки по тях, изпращат се за сведение на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията и се публикуват за информация на уебсайта на Службата на официалните езици на институциите на Съюза.

9. Преди налагане на дисциплинарно наказание на генералния директор, Комисията се консултира с Надзорния съвет.

Дисциплинарните наказания на генералния директор са предмет на мотивирано решение, което се изпраща за информация на Европейския парламент, на Съвета и на Надзорния съвет.

10. Всяко позоваване на „директора“ на Службата в правни текстове се разбира като позоваване на генералния директор.

Член 18

Финансиране

Бюджетните средства за Службата, включително за Надзорния съвет и неговия секретариат, се вписват в специална бюджетна линия в рамките на раздела за общия бюджет на Европейския съюз, отнасящ се до Комисията, и са подробно изложени в приложение към този раздел.

Щатното разписание на Службата, включително секретариата на Надзорния съвет, се прилага към щатното разписание на Комисията.

Член 19

Доклад за оценка

До 2 октомври 2017 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка относно прилагането на настоящия регламент. Докладът се придружава от становище на Надзорния съвет и включва становище относно необходимостта за изменение на регламента.

Член 20

Отменени разпоредби

Отменят се Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом) № 1074/1999.

Позоваванията на отменените регламенти се считат за позовавания на настоящия регламент и се тълкуват в съответствие с таблицата на съответствието в приложение II.

Член 21

Влизане в сила и временни разпоредби

1. Настоящият регламент влиза в сила на първия ден от месеца, следващ публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

2. За продължителността на мандата на членовете на Надзорния съвет, които са действащи към датата на влизане в сила на настоящия регламент, се прилага член 15, параграф 3. Незабавно след влизането в сила на настоящия регламент председателят на Европейския парламент избира измежду членовете на Надзорния съвет чрез жребий двама членове, чиито служебни задължения трябва да приключат, чрез дерогация от първото изречение на член 15, параграф 3, при изтичане на първите 36 месеца от техния мандат. Автоматично се назначават двама нови членове с мандат от пет години, които да заменят напускащите членове, въз основа на и по реда в списъка, посочен в член 1, параграф 2 от Решение 2012/45/ЕС, Евратом на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията от 23 януари 2012 г. за назначаване на членовете на надзорния комитет на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽¹⁾. Тези двама членове са първите двама в посочения по-горе списък.

3. Третото изречение на член 17, параграф 1 се прилага за срока на мандата на генералния директор, действащ към датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 11 септември 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 30.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОТМЕНЕНИ РЕГЛАМЕНТИ (ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 20)

Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1).

Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета

(ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 8).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом) № 1074/1999	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2	Член 1, параграф 2
—	Член 1, параграф 3
Член 1, параграф 3	Член 1, параграф 4
—	Член 1, параграф 5
—	Член 2, точка 1
—	Член 2, точка 2
—	Член 2, точка 3
Член 2	Член 2, точка 4
—	Член 2, точка 5
—	Член 2, точка 6
—	Член 2, точка 7
Член 3, първа алинея	Член 3, параграф 1, първа алинея
Член 3, втора алинея	Член 3, параграф 1, втора алинея
—	Член 3, параграф 2
—	Член 3, параграф 3, втора алинея
—	Член 3, параграф 3, трета алинея
—	Член 3, параграф 4
—	Член 3, параграф 5
—	Член 3, параграф 6
Член 4, параграф 1, първа алинея	Член 4, параграф 1, първа алинея
Член 4, параграф 1, втора алинея	Член 4, параграф 1, втора алинея
Член 4, параграф 2	Член 4, параграф 2
Член 4, параграф 3, първа алинея	Член 4, параграф 3
Член 4, параграф 3, втора алинея	—
Член 4, параграф 4	Член 4, параграф 4, първо изречение
—	Член 4, параграф 5
Член 4, параграф 5, първа алинея	Член 4, параграф 6, първа алинея
—	Член 4, параграф 6, втора алинея
Член 4, параграф 5, втора алинея	Член 4, параграф 6, трета алинея
Член 4, параграф 6, буква а)	Член 4, параграф 7
Член 4, параграф 6, буква б)	—

Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом) № 1074/1999	Настоящият регламент
—	Член 4, параграф 8
—	Член 5, параграф 1
Член 5, първа алинея	Член 5, параграф 2, първа алинея
Член 5, втора алинея	Член 5, параграф 2, втора алинея
—	Член 5, параграф 3
—	Член 5, параграф 4
—	Член 5, параграф 5
—	Член 5, параграф 6
—	Член 6
Член 6, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 6, параграф 2	Член 7, параграф 2, първо изречение
Член 6, параграф 3	Член 7, параграф 2, второ изречение
Член 6, параграф 4	Член 3, параграф 3, първа алинея
—	Член 7, параграф 4
Член 6, параграф 5	Член 7, параграф 5
Член 6, параграф 6	Член 7, параграф 3
—	Член 7, параграф 6
—	Член 7, параграф 7
—	Член 7, параграф 8
Член 7, параграф 1	Член 8, параграф 1
Член 7, параграф 2	Член 8, параграф 2
Член 7, параграф 3	Член 8, параграф 3
—	Член 9
Член 8, параграф 1	Член 10, параграф 1
Член 8, параграф 2, първа алинея	Член 10, параграф 2
Член 8, параграф 2, втора алинея	—
Член 8, параграф 3	—
Член 8, параграф 4	—
—	Член 10, параграф 4
—	Член 10, параграф 5
Член 9, параграф 1	Член 11, параграф 1, първа алинея
—	Член 11, параграф 1, втора алинея
Член 9, параграф 2	Член 11, параграф 2
Член 9, параграф 3	Член 11, параграф 3
Член 9, параграф 4	Член 11, параграф 4

Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом) № 1074/1999	Настоящият регламент
—	Член 11, параграф 5
—	Член 11, параграф 6
—	Член 11, параграф 7
—	Член 11, параграф 8
Член 10, параграф 1	Член 12, параграф 1
Член 10, параграф 2	Член 12, параграф 2, първа алинея
—	Член 12, параграф 2, втора алинея
—	Член 12, параграф 2, трета алинея
Член 10, параграф 3	Член 4, параграф 4, второ изречение
—	Член 12, параграф 3
—	Член 12, параграф 4
—	Член 13
—	Член 14
Член 11, параграф 1, първа алинея	Член 15, параграф 1, първа алинея
—	Член 15, параграф 1, втора алинея
Член 11, параграф 1, втора алинея	Член 15, параграф 1, трета алинея
—	Член 15, параграф 1, четвърта алинея
—	Член 15, параграф 1, пета алинея
Член 11, параграф 2	Член 15, параграф 2, първа алинея
—	Член 15, параграф 2, втора алинея
Член 11, параграф 3	Член 15, параграф 3
Член 11, параграф 4	Член 15, параграф 4
—	Член 15, параграф 5
—	Член 15, параграф 6
Член 11, параграф 5	Член 15, параграф 7
Член 11, параграф 6	Член 15, параграф 8
Член 11, параграф 7	Член 17, параграф 5, трета алинея
Член 11, параграф 8	Член 15, параграф 9
—	Член 16
Член 12, параграф 1	Член 17, параграф 1
Член 12, параграф 2	Член 17, параграф 2
Член 12, параграф 3, първа алинея	Член 17, параграф 3
Член 12, параграф 3, втора алинея	Член 17, параграф 4
Член 12, параграф 3, трета алинея	Член 10, параграф 3
—	Член 17, параграф 5, първа алинея

Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом) № 1074/1999	Настоящият регламент
—	Член 17, параграф 5, втора алинея
—	Член 17, параграф 6
—	Член 17, параграф 7
—	Член 17, параграф 8
Член 12, параграф 4, първо изречение	Член 17, параграф 9, първа алинея
Член 12, параграф 4, второ изречение	Член 17, параграф 9, втора алинея
—	Член 17, параграф 10
Член 13	Член 18
Член 14	—
Член 15	Член 19
—	Член 20
Член 16	Член 21, параграф 1
—	Член 21, параграф 2
—	Член 21, параграф 3
—	Приложение I
—	Приложение II

Изявление на Комисията

Комисията потвърждава заявлението на OLAF, че по всяко време ще действа в съответствие с Протокол № 7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз и Устава на членовете на Европейския парламент, като зачита изцяло свободата и независимостта на членовете му, както е предвидено в член 2 от устава.

Изявление на Комисията

Комисията възнамерява да запази сегашните правомощия на генералния директор на Европейската служба за борба с измамите за определяне на условията и подробните правила за наемане на работа в Службата, по-специално по отношение на продължителността на договорите и подновяването им.

Изявление на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията

Всеки път, когато Европейският парламент, Съветът и Комисията назначават новите членове на новия Надзорен съвет, те следва да определят и членовете, които следва да заемат длъжността при следващото частично заместване.
